

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำในการเลือกใช้ยุทธวิธีการจัดการกับปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในองค์กรข้ามชาติไทย – ญี่ปุ่น ของพนักงานระดับชั้นจัดการ ของบริษัทแห่งหนึ่งในภาคตะวันออก เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล และการจัดทำข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาระดับชั้นผู้วิจัยกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

ประชากรที่เป็นเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ มี 2 ประเภท ประเภทแรก คือ พนักงานในระดับจัดการจำนวน 7 คน ประเภทที่ 2 คือ พนักงานที่ทำงานอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของพนักงานในระดับจัดการตามสายงาน โดยตรง จำนวน 36 คน ภายใน บริษัทแห่งหนึ่งในภาคตะวันออก โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

จำนวนของพนักงานระดับจัดการ จำนวน 7 คน และจำนวนของ พนักงานที่ทำงานอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของพนักงานในระดับจัดการ โดยตรง อีกจำนวน 36 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 2

แบบสอบถาม คือ

1.1 แบบสอบถามชุดที่ 1 แบบสอบถาม ลักษณะภาวะผู้นำของพนักงานระดับชั้นจัดการ ภายในบริษัทแห่งหนึ่งในภาคตะวันออก

1.2 แบบสอบถามชุดที่ 2 แบบสอบถาม การเลือกใช้ยุทธวิธีในการจัดการกับปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในบริษัทแห่งหนึ่งในภาคตะวันออก

1.1 แบบสอบถามชุดที่ 1 แบบสอบถาม ลักษณะภาวะผู้นำของพนักงานระดับจัดการภายในบริษัทแห่งหนึ่งในภาคตะวันออก แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

1.1.1 แบบสอบถามตอนที่ 1 แบบสอบถามลักษณะส่วนบุคคลของพนักงานระดับจัดการ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด และระยะเวลาที่ผู้จัดการปฏิบัติงานร่วมกับพนักงาน

1.1.2 แบบสอบถามตอนที่ 2 แบบสอบถามภาวะผู้นำของพนักงานระดับจัดการภายในบริษัทแห่งหนึ่งในภาคตะวันออก ตามการรับรู้ของพนักงาน ผู้วิจัยปรับปรุงสอบถามภาวะผู้นำของ สุพจน์ นิมบ้านวน (2547) ตามแนวคิดทฤษฎีภาวะผู้นำของเบส (Bass, 1998, pp. 5-7) ประกอบด้วยภาวะผู้นำ 3 แบบ ซึ่งเดิมมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากัน 0.93

1.1.2.1 ภาวะผู้นำเชิงปฎิรูป ประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ

1.1.2.1.1 การสร้างบารมี

1.1.2.1.2 การสร้างแรงบันดาลใจ

1.1.2.1.3 การกระตุ้นการใช้ปัญญา

1.1.2.1.4 การคำนึงถึงปัจเจกบุคคล

1.1.2.2 ภาวะผู้นำเชิงจัดการ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 2 ด้าน คือ

1.1.2.2.1 การให้รางวัลแบบมีเงื่อนไข

1.1.2.2.2 การจัดการโดยข้อยกเว้น แบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

1.1.2.2.2.1 การจัดการโดยข้อยกเว้นเชิงรุก

1.1.2.2.2.2 การจัดการโดยข้อยกเว้นเชิงรับ

1.1.2.3 ภาวะผู้นำแบบปล่อยตามอิสระ

แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยเรียงจาก พฤติกรรมที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งมาก บ่อยครั้ง บางครั้ง นาน ๆ ครั้ง และไม่เคยเกิดขึ้นเลย

1.2 แบบสอบถามชุดที่ 2 แบบสอบถาม การเลือกใช้ยุทธวิธีในการจัดการกับปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายใน ของบริษัทแห่งหนึ่งในภาคตะวันออก ผู้วิจัยปรับปรุงแบบสอบถาม การเลือกใช้ยุทธวิธีในการจัดการกับปัญหาความขัดแย้ง ของ ณรงค์ กังน้อย (2545) ตามแนวคิดทฤษฎีการจัดการกับปัญหาความขัดแย้งของ โธมัส และคิลเมนน์ (Thomas & Kilmann, 1986) แบ่งออกเป็น 2 ตอน โดยมีผู้ตอบคือพนักงานระดับจัดการ ดังนี้

1.2.1 แบบสอบถามตอนที่ 1 แบบสอบถามลักษณะส่วนบุคคลของพนักงานระดับจัดการ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด และระยะเวลาที่พนักงานระดับจัดการ ปฏิบัติงานร่วมกับพนักงาน

1.2.2 แบบสอบถามตามตอนที่ 2 แบบสอบถาม การเลือกใช้ยุทธวิธีในการจัดการกับปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในบริษัทแห่งหนึ่งในภาคตะวันออก แบ่งออกเป็น 5 ประเภท ซึ่งเดิมมีค่าความเชื่อมั่นดังต่อไปนี้

- 1.2.2.1 แบบการเจรจา ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92
- 1.2.2.2 แบบการร่วมมือ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.936
- 1.2.2.3 แบบการประณีตประเมิน ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.713
- 1.2.2.4 แบบการหลักเลี้ยง ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.875
- 1.2.2.5 แบบการยอมให้ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.864

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

การสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาด้านค่าวาทบุณภูมิแนวคิด และหลักการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับภาวะผู้นำและการเลือกใช้ยุทธวิธีในการจัดการกับปัญหาความขัดแย้งจากเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงในประเทศและต่างประเทศ และจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ
2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาด้านค่าวามาร์กส์ เป็นแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

2.1 แบบสอบถามภาวะผู้นำของพนักงานระดับบังคับ ผู้วิจัยปรับปรุงแบบสอบถามของ อปสรสุดา แก้วอ่อน (2544) จำนวน 66 ข้อ

2.2 แบบสอบถาม การเลือกใช้ยุทธวิธีในการจัดการกับปัญหาความขัดแย้ง ผู้วิจัยปรับปรุงแบบสอบถามของ ณรงค์ กังน้อย (2545) จำนวน 30 ข้อ

3. นำร่างแบบสอบถามที่ร่างเสร็จแล้วเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องครอบคลุมเนื้อหา (Content Validity) ตลอดจนความชัดเจนและความเหมาะสมในการใช้ภาษาและหาค่าอัตราส่วนความเที่ยงเชิงเนื้อหา (Content Validity Ratio – CRV) โดยใช้เกณฑ์ค่าความเที่ยงตรง 0.7 – 1.0 ที่ยอมรับได้ (บุญชู ศรีสะอาด, 2538, หน้า 177)

4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการหาค่าอัตราความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ ของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำเสนอต่อประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาแก้ไขปรับปรุงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ไปทดลองใช้ (Try Out) จำนวน 15 ชุด กับพนักงานที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คำนวณค่าสหสัมพันธ์แบบ

เพิร์สัน (Pearson Product – Monent Correlation Coefficient) ระหว่างคะแนนรายชื่อกับคะแนนรวม (Item – Total Correlation) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายชื่อซึ่งผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การยอมรับค่าอำนาจจำแนกรายชื่อระหว่าง 0.3-1.0 (บุญชู ศรีสะอาด, 2537, หน้า 165)

6. นำแบบสอบถามที่มีค่าอำนาจจำแนกรายชื่อที่ยอมรับไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามตามวิธีการคำนวณสัมประสิทธิ์แอลfa (Alpha Coeffficient) ของ cronbach (Cronbach) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows Version 13.0 และได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละส่วนตามจำนวนข้อดังนี้

6.1 แบบสอบถามภาวะผู้นำมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.91 ซึ่งผู้วิจัยพบว่า แบบสอบถามที่ผู้วิจัยปรับปรุงครั้งนี้มีความเชื่อมั่นสูงและสามารถนำไปใช้ได้และเมื่อพิจารณาค่าความเชื่อมั่นแยกตามแต่ละด้านของภาวะผู้นำ 3 แบบปรากฏผลดังนี้

- 6.1.1 ภาวะผู้นำเชิงปฏิรูป จำนวน 38 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94 แบ่งออกเป็น 0.94
- 6.1.1.1 ด้านการสร้างบารมี จำนวน 13 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94
 - 6.1.1.2 ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ จำนวน 6 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87
 - 6.1.1.3 ด้านการกระตุ้นการใช้ปัญญา จำนวน 9 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93
 - 6.1.1.4 ด้านการดำเนินธุรกิจ จำนวน 10 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 แบ่งออกเป็น 0.87
- 6.1.2 ภาวะผู้นำเชิงจัดการ จำนวน 18 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 แบ่งออกเป็น 0.87
- 6.1.2.1 ด้านการให้รางวัลแบบมีเงื่อนไข จำนวน 9 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91
 - 6.1.2.2 ด้านการจัดการโดยข้อยกเว้นเชิงรุก จำนวน 5 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91
 - 6.1.2.3 ด้านการจัดการโดยข้อยกเว้นเชิงรับ จำนวน 4 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80

6.1.3 ภาวะผู้นำแบบปล่อยตามอิสระ จำนวน 10 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97

6.2 แบบสอบถาม การเลือกใช้ยุทธวิธีในการจัดการกับปัญหาความขัดแย้ง มีค่าความเชื่อมั่นดังนี้

6.2.1 แบบการอ่านจะ เท่ากับ 0.925

6.2.2 แบบการร่วมมือ เท่ากับ 0.936

6.2.3 แบบการประเมินประเมนอม เท่ากับ 0.713

6.2.4 แบบการหลีกเลี่ยง เท่ากับ 0.857

6.2.5 แบบการยอมให้ เท่ากับ 0.864

7. นำแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นตามเกณฑ์ที่กำหนดไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 นำหนังสือจากบันทึกวิทยาลัยบูรพาฯ ยื่นต่อผู้บริหารของบริษัทแห่งหนึ่งในภาคตะวันออก เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล

1.2 ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้พนักงานกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม 1 ชุด ต่อ 1 คน โดยผู้วิจัยรับแบบสอบถามคืนในกรณีที่พนักงานไม่สามารถตอบแบบสอบถามในขณะนั้น ผู้วิจัยจะนัดหมายขอแบบสอบถามคืนในวันถัดไปโดยให้พนักงานเก็บแบบสอบถามที่กรอกข้อมูลสมบูรณ์ได้ในช่องเอกสาร

2. การจัดกระทำข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนแล้ว ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามมาตรวจสอบและให้คะแนนตามน้ำหนักแต่ละข้อและบันทึกข้อมูลไว้เพื่อการวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

2.2 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและนำผลการคำนวณมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัยต่อไป

3. การแปลผล ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามและการแปลความหมายของคะแนน ดังนี้

3.1 แบบสอบถามชุดที่ 1 ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำ ประกอบด้วย

3.1.1 ภาวะผู้นำเชิงปฏิรูป จำนวน 38 ข้อ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ

3.1.1.1 การสร้างบารมี จำนวน 13 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1-13

3.1.1.2 การสร้างแรงบันดาลใจ จำนวน 6 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 14-19

3.1.1.3 การกระตุ้นการใช้ปัญญา จำนวน 9 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 20-28

3.1.1.4 การคำนึงถึงปัจเจกบุคคล จำนวน 10 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 29-38

3.1.2 ภาวะผู้นำเชิงจัดการ จำนวน 18 ข้อ ประกอบด้วย 2 ด้าน คือ

3.1.2.1 การให้ร่างวัสดุแบบมีเงื่อนไข จำนวน 9 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 39-47

3.1.2.2 การจัดการโดยข้อยกเว้นเชิงรุก จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 48-52

3.1.2.3 การจัดการโดยข้อยกเว้นเชิงรับ จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 53-56

3.1.3 ภาวะผู้นำแบบปลดปล่อยตามอิสระ จำนวน 10 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 57-66

ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตรา 5 ระดับ และกำหนดค่าน้ำหนัก
คะแนนตามแนวคิดของ ลิคิร์ท (บุญชุม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิตแก้ว, 2535, หน้า 23-24) ดังนี้

5 คะแนน หมายถึง พฤติกรรมที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งมาก

4 คะแนน หมายถึง พฤติกรรมที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง

3 คะแนน หมายถึง พฤติกรรมที่เกิดขึ้นบางครั้ง

2 คะแนน หมายถึง พฤติกรรมที่เกิดขึ้นนาน ๆ ครั้ง

1 คะแนน หมายถึง พฤติกรรมที่ไม่เคยเกิดขึ้นเลย

การแปลความหมายของคะแนน ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์สำหรับการแปลความหมายของ
คะแนนจากแบบสอบถามดังนี้ (บุญชุม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิตแก้ว, 2535, หน้า 23-24)

ระดับคะแนนเฉลี่ย

ความหมาย

4.51- 5.00 ภาวะผู้นำอยู่ในระดับสูงมาก

3.51- 4.50 ภาวะผู้นำอยู่ในระดับสูง

2.51- 3.50 ภาวะผู้นำอยู่ในระดับปานกลาง

1.51- 2.50 ภาวะผู้นำอยู่ในระดับต่ำ

1.00- 1.50 ภาวะผู้นำอยู่ในระดับต่ำมาก

3.1 แบบสอบถามชุดที่ 2 ตอนที่ 2 แบบสอบถามการเลือกใช้ยุทธวิธีในการจัดการกับ
ปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในบริษัทแห่งหนึ่งในภาคตะวันออก

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบให้คะแนนตามแบบเครื่องมือวัดวิธีการของบุคคลในการแก้ปัญหาความ

ขัดแย้งตามแบบของ โรมัส และคิลแมนน์ (Thomas & Kilmann, 1987 อ้างถึงใน เสริมศักดิ์
วิศวกรรมศาสตร์, 2534, หน้า 110-114) ที่เรียกว่า Thomas-Kilmann Conflict Mode Instrument
ดังปรากฏตามตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ตารางการตรวจให้คะแนนยุทธวิธีการจัดการความขัดแย้ง 5 แบบ

ข้อ	การอาจนະ	การร่วมมือ	การประเมินปะนອນ	การหลีกเลี่ยง	การยอมให้
1				ก	ข
2		ข	ก		
3	ก				ข
4			ก		ข
5		ก			ข
6	ข			ก	
7			ข	ก	
8	ก	ข			
9	ข			ก	
10	ก		ข		
11		ก			ข
12			ข	ก	
13	ข			ก	
14	ข	ก			
15				ข	ก
16	ข				ก
17	ก				ข
18			ข		ก
19		ก			ข
20		ก	ข		
21		ข			ก
22	ข		ก		
23		ก			ข
24			ข		ก
25	ก				ข
26		ข	ก		
27				ก	ข
28	ก	ข			
29			ก		ข
30		ข			ก

สรุปยุทธวิธีการจัดการความขัดแย้งแต่ละแบบจากตารางได้ดังนี้

1. ผู้เลือกตอบตัวเลือก ก ในข้อ 3, 8, 10, 17, 25, 28 และผู้เลือกตอบตัวเลือก ข ในข้อ 6, 9, 13, 14, 16, 22 แสดงว่าใช้ยุทธวิธีการจัดการความขัดแย้ง แบบการอาชันะ
 2. ผู้เลือกตอบตัวเลือก ก ในข้อ 5, 11, 14, 19, 20, 23 และผู้เลือกตอบตัวเลือก ข ในข้อ 2, 8, 21, 26, 28, 30 แสดงว่าใช้ยุทธวิธีการจัดการความขัดแย้ง แบบการร่วมมือ
 3. ผู้เลือกตอบตัวเลือก ก ในข้อ 2, 4, 13, 22, 26, 29 และผู้เลือกตอบตัวเลือก ข ในข้อ 7, 10, 12, 18, 20, 24 แสดงว่าใช้ยุทธวิธีการจัดการความขัดแย้ง แบบการประนีประนอม
 4. ผู้เลือกตอบตัวเลือก ก ในข้อ 1, 6, 7, 9, 12, 27 และผู้เลือกตอบตัวเลือก ข ในข้อ 5, 15, 17, 19, 23, 29 แสดงว่าใช้ยุทธวิธีการจัดการความขัดแย้ง แบบการหลีกเลี่ยง
 5. ผู้เลือกตอบตัวเลือก ก ในข้อ 15, 16, 18, 21, 24, 30 และผู้เลือกตอบตัวเลือก ข ในข้อ 1, 3, 4, 11, 25, 27 แสดงว่าใช้ยุทธวิธีการจัดการความขัดแย้ง แบบการยอมให้
- ในการแปลความหมายของแบบทดสอบของโธมัส-คิลเมนน์ นั้นสามารถทำได้ดังนี้
1. พิจารณาจากผลสรุปการตอบแบบทดสอบ ว่าพฤติกรรมแต่ละแบบตอบกี่ข้อ แบบพฤติกรรมที่ตอบมากที่สุดแสดงว่ามักแสดงพฤติกรรมแบบนั้นเมื่อเผชิญกับความขัดแย้งตัวอย่างเช่น ตอบมีคะแนนสูงสุดในแบบการหลีกเลี่ยง แสดงว่ามักมีพฤติกรรมการหลีกเลี่ยงเมื่อเผชิญกับความขัดแย้ง
 2. นำคะแนนผลการตอบสรุปในพฤติกรรมแต่ละแบบไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่โธมัสและคิลเมนน์เสนอไว้ดังตารางที่ 5 (เสริมศักดิ์ วิชาการณ์, 2534, หน้า 111)

ตารางที่ 5 ตารางจัดกลุ่มระดับยุทธวิธีการจัดการความขัดแย้ง 5 แบบ

ยุทธวิธีการจัดการความขัดแย้ง	ช่วงคะแนน		
	กลุ่มระดับต่ำ	กลุ่มระดับปานกลาง	กลุ่มระดับสูง
แบบการอาชันะ	0-3 ข้อ	4-7 ข้อ	8-12 ข้อ
แบบการร่วมมือ	0-3 ข้อ	6-9 ข้อ	10-12 ข้อ
แบบการประนีประนอม	0-3 ข้อ	5-8 ข้อ	9-12 ข้อ
แบบการหลีกเลี่ยง	0-3 ข้อ	5-7 ข้อ	8-12 ข้อ
แบบการยอมให้	0-3 ข้อ	4-6 ข้อ	7-12 ข้อ

เมื่อนำคะแนนสรุปแต่ละพฤติกรรมที่ตอบมาเปรียบเทียบกับตารางข้างต้นนี้เพื่อจัดกลุ่มระดับยุทธวิธีการจัดการความขัดแย้ง ถ้าคะแนนยุทธวิธีแบบใดอยู่ในกลุ่มระดับสูงแสดงว่า แสดงพฤติกรรมแบบนั้นมากกว่าคนอื่น โดยทั่วไป หรือถ้าคะแนนยุทธวิธีแบบใดอยู่ในกลุ่มระดับต่ำแสดงว่าแสดงพฤติกรรมแบบนั้นน้อยกว่าคนอื่น ๆ โดยทั่วไป หรือถ้าคะแนนยุทธวิธีแบบใดอยู่ในกลุ่มระดับปานกลางแสดงว่าแสดงพฤติกรรมแบบนั้นมากพอ ๆ กับคนโดยทั่วไป

สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะนำข้อมูลของแบบสอบถามที่บันทึกไว้วิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปโดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์มีดังนี้

1. ร้อยละ (Percentage) และค่าความถี่ (Frequency) สำหรับข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของบุคคลระดับจัดการ
2. ค่าเฉลี่ย (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับภาวะผู้นำและการเลือกใช้ยุทธวิธีในการจัดการกับปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในบริษัทแห่งหนึ่งในภาคตะวันออก
3. การทดสอบสมมติฐานที่ 1 ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้คือ บุคคลระดับจัดการที่มีลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกันมีภาวะผู้นำแตกต่างกัน แบ่งออกเป็นสมมติฐานย่อย ดังนี้
 - 3.1 พนักงานระดับจัดการเพศชายมีภาวะผู้นำเชิงปฏิรูปสูงกว่าเพศหญิง
 - 3.2 พนักงานระดับจัดการที่มีอายุต่างกันมีภาวะผู้นำแตกต่างกัน
 - 3.3 พนักงานระดับจัดการที่มีระดับการศึกษาสูงสุดต่างกันมีภาวะผู้นำแตกต่างกัน
 - 3.4 พนักงานระดับจัดการที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานร่วมกับพนักงานต่างกันมีภาวะผู้นำตามการรับรู้ของพนักงานแตกต่างกัน

ผู้วิจัยใช้ การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ในการทดสอบสมมติฐาน
4. การทดสอบสมมติฐานที่ 2 ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้คือ พนักงานระดับจัดการที่มีลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกันมีการเลือกใช้ยุทธวิธีการจัดการกับปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นแตกต่างกันแบ่งออกเป็นสมมติฐานย่อยดังนี้
 - 4.1 พนักงานระดับจัดการเพศชายมีการเลือกใช้ยุทธวิธีการจัดการ กับปัญหาความขัดแย้งแบบเอาชนะสูงกว่าเพศหญิง
 - 4.2 พนักงานระดับจัดการที่มีอายุต่างกันมีการเลือกใช้ยุทธวิธีการจัดการ กับปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นแตกต่างกัน

4.3 พนักงานระดับขั้คการที่มีระดับการศึกษาสูงสุดต่างกันมีการเลือกใช้ยุทธวิธีการจัดการกับปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นแตกต่างกัน

4.4 พนักงานระดับขั้คการที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานร่วมกับพนักงานต่างกันมีการเลือกใช้ยุทธวิธีการจัดการ กับปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นแตกต่างกัน

ผู้วิจัยใช้ การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ในการทดสอบสมมติฐาน

6. การทดสอบสมมติฐานที่ 3 ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้คือ ลักษณะภาวะผู้นำของพนักงาน ระดับจัดการกับการเลือกใช้ยุทธวิธีในจัดการกับปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในบริษัทแห่งหนึ่ง ในภาคตะวันออก มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

ผู้วิจัยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายแบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ทดสอบสมมติฐาน

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ชูครี วงศ์รัตน์, 2541, หน้า 316) ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)

0.70- 1.00

ความหมาย

ตัวแปรที่ศึกษามีความสัมพันธ์สูง

0.30- 0.69

ตัวแปรที่ศึกษามีความสัมพันธ์ปานกลาง

0.01- 0.29

ตัวแปรที่ศึกษามีความสัมพันธ์ต่ำ